

¹الْكَلِمَةُ الَّتِي صَارَتْ إِلَى إِيمَا مِنْ جَهَةِ كُلِّ الْيَهُودِ
السَّاكِينَ فِي أَرْضِ مِصْرَ، السَّاكِينَ فِي مَجْدَلٍ وَفِي
تَحْقِينَسَ وَفِي ثُوفَ وَفِي أَرْضِ قَنْزُوسَ،² هَكَذَا قَالَ رَبُّ
الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، أَنْتُمْ رَأَيْتُمْ كُلَّ الشَّرِّ الَّذِي جَلَبْتُهُ
عَلَى أَوْشَلِيمَ وَعَلَى كُلِّ مُدُنِ يَهُودَا، فَهَا هِيَ خَرِبَةٌ هَذَا
الْيَوْمَ وَلَيْسَ فِيهَا سَاكِنٌ،³ مِنْ أَجْلِ سَرَّهِمُ الَّذِي فَعَلُوهُ
لِيُعِطَلُونِي، إِذْ كَذَبُوا لِيُخْجَرُوا وَيَعْبُدُوا آلِهَةً أُخْرَى لَمْ
يَعْرِفُوهَا هُمْ وَلَا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ.⁴ فَأَرْسَلْتُ إِلَيْكُمْ كُلَّ
عَبِيدِي الْأَنْبِيَاءِ مُبَكِّرًا وَمُزِيلًا قَائِلًا، لَا تَفْعَلُوا أَمْرَ هَذَا
الرَّجْسِ الَّذِي أَبْغَضْتُهُ.⁵ فَلَمْ يَسْمَعُوا وَلَا آمَلُوا أَدْنَهُمْ
لِيَرْجِعُوا عَنْ سَرِّهِمْ فَلَا يُخْجَرُوا لِآلِهَةٍ أُخْرَى.⁶ فَأَنْسَكَبَ
عِطْطِي وَعَصَبِي وَاسْتَعَلَّا فِي مُدُنِ يَهُودَا وَفِي سَوَارِعِ
أَوْشَلِيمَ، فَصَارَتْ خَرِبَةٌ مُفْقِرَةٌ كَهَذَا الْيَوْمِ.⁷ قَالَانَ هَكَذَا
قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، لِمَاذَا أَنْتُمْ قَاعِلُونَ
شَرًّا عَظِيمًا ضِدَّ أَنْفُسِكُمْ لِإِفْرَاضِكُمْ رَجَالًا وَنِسَاءً
أَطْفَالًا وَرُضْعَاءَ مِنْ وَسَطِ يَهُودَا وَلَا تَبْقَى لَكُمْ
بَقِيَّةٌ.⁸ لِأَعَاظِي بِأَعْمَالِ آبَائِكُمْ إِذْ تُخْجَرُونَ لِآلِهَةٍ أُخْرَى
فِي أَرْضِ مِصْرَ الَّتِي أَنْتُمْ إِلَيْهَا لِيَتَعَرَّبُوا فِيهَا، لِكَيْ
تَنْقِرُضُوا وَتَصِيرُوا لَعْنَةً وَغَارًا بَيْنَ كُلِّ أُمَّةٍ الْأَرْضِ.⁹ هَلْ
تَسْبِيحُ شُرُورَ آبَائِكُمْ وَشُرُورَ مُلُوكِ يَهُودَا وَشُرُورَ
نِسَائِهِمْ وَشُرُورَكُمْ وَشُرُورَ نِسَائِكُمْ الَّتِي فَعَلْتُمْ فِي
أَرْضِ يَهُودَا وَفِي سَوَارِعِ أَوْشَلِيمَ.¹⁰ لَمْ يَذَلُّوا إِلَى هَذَا
الْيَوْمِ وَلَا خَافُوا وَلَا سَلَكُوا فِي شَرِيعَتِي وَقَرَانِي الَّتِي
جَعَلْتُهَا أَمَامَكُمْ وَأَمَامَ آبَائِكُمْ. لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ رَبُّ
الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هَنَذَا أَجْعَلُ وَجْهِي عَلَيْكُمْ لِلشَّرِّ
وَلَأَقْرَضَ كُلَّ يَهُودَا.¹² وَأَخُذْ بَقِيَّةَ يَهُودَا الَّذِينَ جَعَلُوا
وُجُوهَهُمْ لِلدُّخُولِ إِلَى أَرْضِ مِصْرَ لِيَتَعَرَّبُوا هُنَاكَ، فَيَقْتُلُونَ
كُلَّهُمْ فِي أَرْضِ مِصْرَ. يَسْفُطُونَ بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ.
يَقْتُلُونَ مِنَ الصَّغِيرِ إِلَى الْكَبِيرِ بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ. يَمُوتُونَ
وَيَصِيرُونَ خَلْفًا وَدَهْشًا وَلَعْنَةً وَغَارًا.¹³ وَأَعَاظِبُ الَّذِينَ
يَسْكُنُونَ فِي أَرْضِ مِصْرَ كَمَا عَاقَبْتُ أَوْشَلِيمَ بِالسَّيْفِ
وَالْجُوعِ وَالْوَبَاءِ.¹⁴ وَلَا يَكُونُ تَاجٌ وَلَا بَاقِي لِبَقِيَّةِ يَهُودَا الَّذِينَ
لِيَتَعَرَّبُوا هُنَاكَ فِي أَرْضِ مِصْرَ لِيَرْجِعُوا إِلَى أَرْضِ يَهُودَا
الَّتِي يَسْتَأْفُونَ إِلَى الرَّجُوعِ لِأَجْلِ السَّكَنِ فِيهَا، لِأَنَّهُ لَا
يَرْجِعُ مِنْهُمْ إِلَّا الْمُتَقَلِّبُونَ.¹⁵ فَأَجَابَ إِيمَا كُلَّ الرِّجَالِ
الَّذِينَ عَرَفُوا أَنَّ نِسَاءَهُمْ يُخْجَرْنَ لِآلِهَةٍ أُخْرَى، وَكُلُّ
النِّسَاءِ الْوَاقِعَاتِ مَحْقَلٌ كَبِيرٌ، وَكُلُّ الشَّعْبِ السَّاكِنِ فِي
أَرْضِ مِصْرَ فِي قَنْزُوسَ،¹⁶ إِنَّا لَا نَسْمَعُ لَكَ الْكَلِمَةَ الَّتِي
كَلَّمْتَنَا بِهَا بِاسْمِ الرَّبِّ،¹⁷ بَلْ سَنَعْمَلُ كُلُّ أَمْرٍ خَرَجَ مِنْ

¹Dies ist das Wort, das zu Jeremia geschah an alle Juden, so in Ägyptenland wohnten, nämlich so zu Migdol, zu Thachpanhes, zu Noph und im Lande Pathros wohnten, und sprach:²So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Ihr habt gesehen all das Übel, das ich habe kommen lassen über Jerusalem und über alle Städte in Juda; und siehe, heutigestages sind sie wüst, und wohnt niemand darin;³und das um ihrer Bosheit willen, die sie taten, daß sie mich erzürnten und hingingen und räucherten und dienten andern Göttern, welche weder sie noch ihr noch eure Väter kannten.⁴Und ich sandte stets zu euch alle meine Knechte, die Propheten, und ließ euch sagen: Tut doch nicht solche Greuel, die ich hasse.⁵Aber sie gehorchten nicht, neigten auch ihre Ohren nicht, daß sie von ihrer Bosheit sich bekehrt und andern Göttern nicht geräuchert hätten.⁶Darum ging auch mein Zorn und Grimm an und entbrannte über die Städte Juda's und über die Gassen zu Jerusalem, daß sie zur Wüste und Öde geworden sind, wie es heutigestages steht.⁷Nun, so spricht der HERR, der Gott Zebaoth, der Gott Israels: Warum tut ihr doch so großes Übel wider euer eigen Leben, damit unter euch ausgerottet werden Mann und Weib, Kind und Säugling aus Juda und nichts von euch übrigbleibe,⁸und erzürnt mich so durch eurer Hände Werke und räuchert andern Göttern in Ägyptenland, dahin ihr gezogen seid, daselbst zu herbergen, auf daß ihr ausgerottet und zum Fluch und zur Schmach werdet unter allen Heiden auf Erden?⁹Habt ihr vergessen das Unglück eurer Väter, das Unglück der Könige

فَمِمَّا، فَتُبْحَرُ لِمَلِكَةِ السَّمَاوَاتِ وَتَسْكُنُ لَهَا سَكَائِبَ. كَمَا
 فَعَلْنَا تَحْنُ وَإِبَاؤُنَا وَمُلُوكُنَا وَرُؤَسَاؤُنَا فِي أَرْضِ يَهُودَا
 وَفِي شَوَارِعِ أُورُشَلِيمَ، فَسَبِعْنَا خُبْرًا وَكُنَّا يَحْيِرَ وَلَمْ تَر
 سَرًّا.¹⁸ وَلَكِنْ مِنْ جِبْنٍ كَفَفْنَا عَنِ التَّبْخِيرِ لِمَلِكَةِ
 السَّمَاوَاتِ وَتَسْكُنُ لَهَا سَكَائِبَ لَهَا احْتَجْنَا إِلَى كُلِّ، وَفِينَا
 بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ.¹⁹ وَإِذْ كُنَّا تُبْحَرُ لِمَلِكَةِ السَّمَاوَاتِ
 وَتَسْكُنُ لَهَا سَكَائِبَ، فَهَلْ يَذُونُ رَجَالُنَا كُنَّا تَصْنَعُ لَهَا
 كَعَاكَ لِنَعْبُدَهَا وَتَسْكُنُ لَهَا السَكَائِبَ..²⁰ فَقَالَ إِزْمِيَا لِكُلِّ
 الشَّعْبِ، الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ الَّذِينَ جَاوَبُوهُ بِهِذَا
 الْكَلَامِ،²¹ أَلَيْسَ الْيُحُورُ الَّذِي تَحْرُثُونَهُ فِي مَدْنِ يَهُودَا
 وَفِي شَوَارِعِ أُورُشَلِيمَ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ وَمُلُوكُكُمْ
 وَرُؤَسَاؤُكُمْ وَسَعَبُ الْأَرْضِ هُوَ الَّذِي ذَكَرَهُ الرَّبُّ وَصَدَعَ
 عَلَى قَلْبِهِ.²² وَلَمْ يَسْتَطِعِ الرَّبُّ أَنْ يَحْتَمِلَ بَعْدَ مِنْ أَجْلِ
 سَرِّ أَعْمَالِكُمْ، مِنْ أَجْلِ الرَّجَاسَاتِ الَّتِي فَعَلْتُمْ، فَصَارَتْ
 أَرْضُكُمْ خَرِبَةً وَدَهْشًا وَلَعْنَةً يَلَا سَاكِنُ كَهَذَا الْيَوْمِ.²³ مِنْ
 أَجْلِ أَنْتُمْ قَدْ تَحْرُثُمْ وَأَحْطَأْتُمْ إِلَى الرَّبِّ وَلَمْ تَسْمَعُوا
 لِيَصُوتِ الرَّبِّ وَلَمْ تَسْلُكُوا فِي سُرْبَتِهِ وَقَرَأْتُمْ
 وَشَهَادَاتِهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ قَدْ أَصَابَكُمْ هَذَا السَّرُّ كَهَذَا
 الْيَوْمِ.²⁴ ثُمَّ قَالَ إِزْمِيَا لِكُلِّ الشَّعْبِ وَلِكُلِّ النِّسَاءِ،
 اسْمَعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ يَا جَمِيعَ يَهُودَا الَّذِينَ فِي أَرْضِ
 مِصْرَ.²⁵ هَكَذَا تَكَلَّمَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، أَنْتُمْ
 وَنِسَاؤُكُمْ تَكَلَّمْتُمْ بِقِيَمِكُمْ وَأَكْمَلْتُمْ بِأَيَادِكُمْ قَائِلِينَ، إِنَّا
 إِنَّمَا نَتَمُّ نُدُورَتَا الَّتِي تَذَرْتَاهَا أَنْ تُبْحَرُ لِمَلِكَةِ السَّمَاوَاتِ
 وَتَسْكُنُ لَهَا سَكَائِبَ قَائِلِينَ نَقْمُنْ نُدُورَكُمْ وَنَقْمُنْ
 نُدُورَكُمْ.²⁶ لِذَلِكَ اسْمَعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ يَا جَمِيعَ يَهُودَا
 السَّاكِنِينَ فِي أَرْضِ مِصْرَ. هَئِنْدَا قَدْ خَلَفْتُ بِاسْمِي
 الْعَظِيمِ قَالَ الرَّبُّ، إِنَّ اسْمِي لَنْ يُسَمَّى بَعْدَ بِقِيَمِ
 إِنْسَانٍ مَا مِنْ يَهُودَا فِي كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ قَائِلًا، حَيُّ السَّبِّدِ
 الرَّبِّ.²⁷ هَئِنْدَا أَسْهَرُ عَلَيْهِمُ لِلْسَّرِّ لَا لِلْحَيْرِ، فَيَقْتُلُ
 رَجَالُ يَهُودَا الَّذِينَ فِي أَرْضِ مِصْرَ بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ حَتَّى
 يَتَلَأْشُوا.²⁸ وَالتَّاجُونَ مِنَ السَّيْفِ يَرْجِعُونَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ
 إِلَى أَرْضِ يَهُودَا تَقْرَأُ قَلِيلًا، فَيَعْلَمُ كُلُّ بَقِيَّةِ يَهُودَا الَّذِينَ
 اتُّوا إِلَى أَرْضِ مِصْرَ لِيَتَعَرَّبُوا فِيهَا كَلِمَةَ آتِيَا تَقُومُ.²⁹ وَهَذِهِ
 هِيَ الْعَلَامَةُ لَكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ، إِنِّي أَغَاقِبُكُمْ فِي هَذَا
 الْمَوْضِعِ لَتَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَقُومَ كَلَامِي عَلَيْكُمْ
 لِلْسَّرِّ.³⁰ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ. هَئِنْدَا أَذْفَعُ فِرْعَوْنَ خَفَرَ مَلِكَ
 مِصْرَ لِيَدِ أَعْدَائِهِ وَلِيَدِ طَالِبِي نَفْسِهِ، كَمَا دَفَعْتُ صَدِيقِيَا
 مَلِكَ يَهُودَا لِيَدِ بُؤْخَدَنْصَرَ مَلِكَ بَابِلَ عَدُوِّهِ وَطَالِبِ
 نَفْسِهِ.

Juda's, das Unglück ihrer Weiber, dazu euer eigenes Unglück und eurer Weiber Unglück, das euch begegnet ist im Lande Juda und auf den Gassen zu Jerusalem?¹⁰ Noch sind sie bis auf diesen Tag nicht gedemütigt, fürchten sich auch nicht und wandeln nicht in meinem Gesetz und den Rechten, die ich euch und euren Vätern vorgestellt habe.¹¹ Darum spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels, also: Siehe, ich will mein Angesicht wider euch richten zum Unglück, und ganz Juda soll ausgerottet werden.¹² Und ich will die übrigen aus Juda nehmen, so ihr Angesicht gerichtet haben, nach Ägyptenland zu ziehen, daß sie daselbst herbergen; es soll ein Ende mit ihnen allen werden in Ägyptenland. Durchs Schwert sollen sie fallen, und durch Hunger umkommen, beide, klein und groß; sie sollen durch Schwert und Hunger sterben und sollen ein Schwur, Wunder, Fluch und Schmach werden.¹³ Ich will auch die Einwohner in Ägyptenland mit Schwert, Hunger und Pestilenz heimsuchen, gleichwie ich zu Jerusalem getan habe,¹⁴ daß aus den übrigen Juda's keiner soll entrinnen noch übrigbleiben, die doch darum hierher gekommen sind nach Ägyptenland zur Herberge, daß sie wiederum ins Land Juda möchten, dahin sie gerne wiederkommen wollten und wohnen; aber es soll keiner wieder dahin kommen, außer, welche von hinnen fliehen.¹⁵ Da antworteten dem Jeremia alle Männer, die da wohl wußten, daß ihre Weiber andern Göttern räucherten, und alle Weiber, so in großem Haufen dastanden, samt allem Volk, die in Ägyptenland wohnten und in Pathros, und

sprachen:¹⁶ Nach dem Wort, das du im Namen des HERRN uns sagst, wollen wir dir nicht gehorchen;¹⁷ sondern wir wollen tun nach allem dem Wort, das aus unserem Munde geht, und wollen der Himmelskönigin räuchern und ihr Trankopfer opfern, wie wir und unsre Väter, unsre Könige und Fürsten getan haben in den Städten Juda's und auf den Gassen zu Jerusalem. Da hatten wir auch Brot genug und ging uns wohl und sahen kein Unglück.¹⁸ Seit der Zeit aber, daß wir haben abgelaßen, der Himmelskönigin zu räuchern und Trankopfer zu opfern, haben wir allen Mangel gelitten und sind durch Schwert und Hunger umgekommen.¹⁹ Auch wenn wir der Himmelskönigin räuchern und opfern, das tun wir ja nicht ohne unserer Männer Willen, daß wir ihr Kuchen backen und Trankopfer opfern, auf daß sie sich um uns bekümmere.²⁰ Da sprach Jeremia zum ganzen Volk, Männern und Weibern und allem Volk, die ihm so geantwortet hatten:²¹ Ich meine ja, der HERR habe gedacht an das Räuchern, so ihr in den Städten Juda's und auf den Gassen zu Jerusalem getrieben habt samt euren Vätern, Königen, Fürsten und allem Volk im Lande, und hat's zu Herzen genommen,²² daß er nicht mehr leiden konnte euren bösen Wandel und die Greuel, die ihr tatet; daher auch euer Land zur Wüste, zum Wunder und zum Fluch geworden ist, daß niemand darin wohnt, wie es heutigestages steht.²³ Darum, daß ihr geräuchert habt und wider den HERRN gesündigt und der Stimme des HERRN nicht gehorchtet und in seinem Gesetz, seinen Rechten und Zeugnissen nicht

gewandelt habt, darum ist auch euch solches Unglück widerfahren, wie es heutigestages steht.²⁴ Und Jeremia sprach zu allem Volk und zu allen Weibern: Höret des HERRN Wort, alle ihr aus Juda, so in Ägyptenland sind.²⁵ So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Ihr und eure Weiber habt mit einem Munde geredet und mit euren Händen vollbracht, was ihr sagt: Wir wollen unser Gelübde halten, die wir gelobt haben der Himmelskönigin, daß wir ihr räuchern und Trankopfer opfern. Wohlan, ihr habt eure Gelübde erfüllt und eure Gelübde gehalten.²⁶ So hört nun des HERRN Wort, ihr alle aus Juda, die ihr in Ägyptenland wohnt: Siehe, ich schwöre bei meinem großen Namen, spricht der HERR, daß mein Name nicht mehr soll durch irgend eines Menschen Mund aus Juda genannt werden in ganz Ägyptenland, der da sagt: "So wahr der HERR HERR lebt!"²⁷ Siehe, ich will über sie wachen zum Unglück und zu keinem Guten, daß, wer aus Juda in Ägyptenland ist, soll durch Schwert und Hunger umkommen, bis es ein Ende mit ihnen habe.²⁸ Welche aber dem Schwert entrinnen, die werden aus Ägyptenland ins Land Juda wiederkommen müssen als ein geringer Haufe. Und also werden dann alle die übrigen aus Juda, so nach Ägyptenland gezogen waren, daß sie sich daselbst herbergten, erfahren, wessen Wort wahr sei, meines oder ihres.²⁹ Und zum Zeichen, spricht der HERR, daß ich euch an diesem Ort heimsuchen will, damit ihr wißt, daß mein Wort soll wahr werden über euch zum Unglück,³⁰ so spricht der HERR also: Siehe, ich will Pharao Hophra, den König in Ägypten,

Jeremiah 44

übergeben in die Hände seiner Feinde und derer, die ihm nach dem Leben stehen, gleichwie ich Zedekia, den König Juda's, übergeben habe in die Hand Nebukadnezars, des Königs zu Babel, seines Feindes, und der ihm nach seinem Leben stand.